

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 16 października 2017 roku

Jego Magnificencja
Ksiądz Profesor Wojciech Zyzak
Rektor Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II
w Krakowie

Uczestnicy
Inauguracji Roku Akademickiego 2017/2018

Eminencjo Księżę Kardynale!
Ekscelencjo Księżę Arcybiskupie, Wielki Kanclerzu, Metropolito Krakowski
Magnificencjo Księżę Rektorze!
Dostojny Senacie!
Czcigodni Kapłani, Szanowni Profesorowie i Nauczyciele Akademicy!
Młodzieży Akademicka!
Szanowni Państwo!

Z okazji inauguracji roku akademickiego 2017/2018 pragnę serdecznie pozdrowić władze, kadre naukową, wszystkich pracowników oraz studentów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Proszę przyjąć wyrazy uznania dla działalności uczelni, która – łącząc działalność naukową i dydaktyczną z misją duszpasterską – godnie kontynuuje przeszło 600-letnie tradycje Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ze słowami wielkiego szacunku i najlepszymi gratulacjami pragnę zwrócić się do Eminencji Księdza Kardynała Gerharda Ludwiga Müllera, który podczas dzisiejszej uroczystości otrzyma tytuł doktora honoris causa krakowskiego Uniwersytetu Papieskiego. Cieszę się, że dokonania Eminencji po raz kolejny zostają docenione przez polskie środowisko akademickie. Ze swej strony, jako Prezydent Rzeczypospolitej, pragnę serdecznie podziękować Księdzu Kardynałowi za wypowiedziane podczas tak wielu wizyt w Polsce słowa pasterskiego nauczania i głębokiej refleksji. Za myśli dotyczące zarówno naszej ponadtysiącletniej historii i jej wielkich postaci, jak i kwestii uniwersalnych – prawa człowieka do szanowania jego godności, chrześcijańskiej odpowiedzialności za gospodarkę i politykę czy też suwerenności państwa, która wyraża się w gotowości do służenia dobru obywateli. Dziękuję również za liczne wypowiedzi Eminencji poświęcone zagadnieniom rodziny. Działania służące pomyślności rodzin są bardzo ważne także dla obecnych władz Rzeczypospolitej.

Szanowni Państwo – Społeczności Akademicka!

Przed ludźmi nauki, ale też przed politykami, twórcami kultury i przedsiębiorcami stoi dziś wielkie, pilne zadanie. Musimy zintensyfikować rozwój cywilizacyjny Polski. Nie będzie to możliwe bez reorganizacji systemu szkolnictwa wyższego oraz sposobu zarządzania instytucjami naukowymi. Uważam to za jeden z priorytetów polityki naszego państwa. Trwające od dwóch lat dyskusje i konsultacje, zwłaszcza w ramach Narodowego Kongresu Nauki, zaowocowały zgłoszonymi przez rząd propozycjami reform. Ufam, że końcowe uzgodnienia w tej sprawie zyskają Państwa aprobatę. Poszukując nowych rozwiązań, trzeba jednak pamiętać o tym, co w polskiej nauce jest dobre i sprawdzone, także w dydaktyce akademickiej. O instytucjach, zespołach i wybitnych osobistościach, które reprezentują najwyższy poziom światowy. Włączając się w nurt debat intelektualnych Europy i świata, warto czerpać z polskich doświadczeń, szczególnie tych związanych z oporem wobec totalitaryzmów.

Powinniśmy respektować, ochraniać i przekazywać kolejnym pokoleniom wartości takie, jak wolność słowa i wolność nauki, kultura i rzeczywisty pluralizm debaty akademickiej, wysokie standardy naukowych sporów i dociekań. Misja szkoły wyższej jest i pozostanie niezmienna: kształcić, a w pewnej mierze również wychowywać elity społeczne. Aby tak było, konieczne jest wystrzeżenie się wszelkich pokus ideologizacji, poszanowanie tradycyjnej hierarchii uczeń – mistrz, inspirowanie innych własną pasją twórczą i badawczą oraz ukazywanie młodym adeptom nauki, jak pragmatycznie wykorzystywać swoją wiedzę i umiejętności.

W nowym modelu zarządzania uczelniami i jednostkami badawczymi słuszne dążenie do związania nauki z życiem społecznym i rozwojem gospodarki nie może naruszać autonomii nauki ani pomniejszać znaczenia podstawowych wartości, którym ma ona służyć.

Historia polskiej nauki oraz dzieje polskiej inteligencji pozwalają ufać, że, podobnie jak w przeszłości, polskie uczelnie sprostają wyzwaniom obecnego czasu. W trakcie przyszłorocznych obchodów stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości uhonorujemy pokolenie, które wywalczyło, wypracowało, a następnie formowało II Rzeczpospolitą jako państwo nowoczesne. Jako kraj, który pod wieloma względami był w ówczesnej awangardzie rozwiązań ustrojowych, osiągnięć nauk ścisłych i myśli technicznej oraz rozwoju nauk społecznych, kultury i sztuki. Jestem przekonany, że duma z tych świetnych tradycji oraz przynależny autentycznym elitom patriotyzm skłonią środowiska akademickie do włączenia się w obchody tego niezwykłego jubileuszu w sposób godny, uroczysty, z inwencją i wizjonerskim rozmachem. Miło mi Państwa poinformować, że zaproszenie do grona członków Komitetu Narodowych Obchodów Setnej Rocznicy Odzyskania Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej przyjął również przedstawiciel Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Bardzo liczę na Państwa aktywny, twórczy wkład w upamiętnienie wielkiego polskiego sukcesu. Ufam, że będą Państwo współtworzyć wydarzenia, które – odnosząc się do tamtej historycznej cezury – z czasem same zyskają miano historycznych.

Szanowni Państwo! Rok 1918 ukazał ciągłość przekazu ideałów i wartości, które określają naszą polską i europejską tożsamość. Wolność w aspekcie indywidualnym i zbiorowym, a także zakorzeniona w dziedzictwie chrześcijańskim międzyludzka solidarność były programem tych, którzy słowem i czynem najpierw wskrzesili, a potem umacniali niepodległą Polskę. Ukształtowany przez wieki republikański charakter naszej państwowości i życia zbiorowego został wtedy potwierdzony i znacząco pogłębiony. Pamiętając o tym, warto na nowo przemyśleć to, co dotąd sprzyjało sile Rzeczypospolitej i pomyślności jej obywateli – oraz jak odnieść te doświadczenia do współczesności. Sądzę, że rozważania te powinny mieć wymiar także, lecz nie wyłącznie akademicki – w najlepszym rozumieniu tego słowa. Zbliżające się referendum konsultacyjne dotyczące nowej ustawy zasadniczej to okazja, aby wszyscy obywatele naszego kraju, w tym również środowiska naukowe i artystyczne, wyrazili swoje oczekiwania odnośnie do kluczowych zasad i instytucji ustrojowych, a nawet konkretnych zapisów nowej konstytucji. W tej ogólnonarodowej debacie Państwa głos powinien wybrzmieć szczególnie wyraźnie. Gorąco zapraszam i zachęcam, aby w oparciu o swoją wiedzę i autorytet dali Państwo przykład współodpowiedzialności za przyszłe losy demokratycznej i praworządnej Rzeczypospolitej.

Przyjmijcie Państwo najlepsze życzenia dobrego, owocnego nowego roku akademickiego. Niech będzie to pomyślny czas dla Polski, dla Państwa *Alma Mater* oraz dla każdego z Państwa osobiście. W rocznicę pamiętnego dnia, który w historii Krakowa zapisał się biciem dzwonu Zygmunt, oznajmiającym wybór kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, wszystkich Państwa – całą społeczność Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II – szczególnie serdecznie pozdrawiam.

Z wyrazami szacunku